

ศาลสั่งจำคุก25ปี
มือไม้กาง
แทงฆ่า'น้องปอนด์'

นท.ศิลปากร-กตปี 60 คนลือกคอ-ตลอดชีวิต ลงโทษหนักทั้ง 13 คน ให้บดใช้คนตาย 6.8 ล.

ศาลสั่งจำคุกกลุ่มโจ้ใช้ไขควงบุก
แทงฆัมป์ 'น้องปอนด์' น.ศ.ศิลปากร
เพชรบุรี ชั้นปี 4 ดับในห้องพักที่
เพชรบุรี คนลือกคอเหี้ยม □ อ่านต่อหน้า 11

●มือไขควง □ต่อจากหน้า 1

หนักสุดจำคุกตลอดชีวิต ส่วนมือแทงโดนจำคุก 25 ปี 6 เดือน ยกฟ้องจำเลยสาวที่นั่งอยู่ในรถ ไม่ได้เข้าไปในหอพัก ศาลสั่งร่วมกันชดใช้ให้แม่ของผู้ตายเกือบ 7 ล้าน ส่วนผู้บาดเจ็บ 2 ราย อีกราว 2 แสน อนุญาตให้ประกันตัว 11 จำเลย ระหว่างอุทธรณ์ ด้วยหลักทรัพย์ 7 แสนบาท ส่วนมือแทงไม่ยื่นประกัน ด้านคนลี้ภัยถูกผู้ตายเห็นควรส่งเรื่องให้ศาลอุทธรณ์พิจารณา

เมื่อเวลา 10.00 น. วันที่ 24 ต.ค. ที่ห้องพิจารณา 701 ศาลอาญา ถ.รัชดาภิเษก ศาลอ่านคำพิพากษาคดีใช้ไขควงแทงข่มขืนนักศึกษาชาย ม.ศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี หมายเลขคำ อ.1756/2560 ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 4 เป็นโจทก์ และเจ้าของหอพัก, ผู้บาดเจ็บ 2 ราย และมารดาของนายธีรพงศ์ หรือ ปอนด์ จิตะฐาน ผู้ตาย เป็นโจทก์ร่วมที่ 1-4 ยื่นฟ้องนายกรรณก หรือ อาร์ท วรณูญสาริต อายุ 23 ปี กับพวกที่เป็นชาย 12 คน และหญิงอีก 1 คน ซึ่งเป็นชาว.เพชรบุรี และ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นจำเลยที่ 1-14 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นบาดเจ็บได้รับอันตรายแก่กายและจนถึงแก่ความตาย มาตรา 290, ร่วมกันบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนโดยมีอาวุธและใช้กำลังประทุษร้าย มาตรา 362, 365 (1)(2)(3) และพกพาอาวุธมีดไปในเมืองฯ โดยไม่มีเหตุอันควร รวม 4 ข้อหา ซึ่งเจ้าของหอพัก โจทก์ร่วมที่ 1 ยื่นคำขอให้จำเลยร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายรวม 538,000 บาท, ผู้ได้รับบาดเจ็บแขนขวา โจทก์ร่วมที่ 2 ขอให้ชดใช้ รวม 306,000 บาท, ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บบริเวณใบหน้า โหนกแก้ม ขอให้ชดใช้รวม 250,000 บาท และมารดาของน้องปอนด์ผู้ตาย ขอให้ชดใช้รวม 7,200,000 บาท

โดยชั้นพิจารณา นายกรรณก วรณูญสาริต อายุ 23 ปี จำเลยที่ 1, ส.ต.ชรินทร์ หรือ บิ๊ก แก่นสาร อายุ 21 ปี จำเลยที่ 3, นายฉันทวัฒน์ หรือ ปาล์ม ทิพย์เที่ยงแท้ อายุ 20 ปี จำเลยที่ 4, นายเรวัติ หรือ เดย์ วงศ์ชาย อายุ 21 ปี จำเลยที่ 5, นายกฤตนันท์ หรือ ปาล์ม เนียมเงิน อายุ 21 ปี จำเลยที่ 6, นายเศรษฐา หรือ เติ้ล อุบลัมภ์ อายุ 27 ปี จำเลยที่ 7, นายธีราพัฒน์ หรือ อัม โพธิ์สุทธิ์ อายุ 20 ปี จำเลยที่ 8, นายธีรชานนท์ หรือ นนท์ ทัพนาค อายุ 21 ปี จำเลยที่ 9, นายภาคินหรือ มิก เสือนาค อายุ 19 ปีเศษ จำเลยที่ 10, นายศุภสิทธิ์ หรือ

พุทธมา โดยใช้ไขควงซึ่งวางอยู่ในห้องที่เกิดเหตุแทงที่โหนกแก้มซ้ายหนึ่งครั้ง ได้รับอันตรายแก่กาย และพวกจำเลยยังทำร้ายร่างกายนายธีรพงศ์ หรือน้องปอนด์ จิตะฐาน อายุ 24 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีหลายครั้ง โดยจำเลยที่ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 11, 13 มีเจตนาฆ่า นายธีรพงศ์ ใช้ไขควงปลายแหลมเป็นอาวุธแทงนายธีรพงศ์ที่ขมับศีรษะด้านขวาทะลุผ่านกะโหลกศีรษะเข้าไปในเนื้อสมองจนฉีกขาด และมีเลือดออกในสมอง ถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา

เจ้าหน้าที่ตำรวจยึดคัม ไขควงสีเหลือง-ดำจากที่เกิดเหตุ ต่อมาวันที่ 1 มี.ค.60 เจ้าหน้าที่จับกุมจำเลยที่ 1 ได้ ขณะที่จำเลยที่ 2 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน ต่อมาวันที่ 2 มี.ค.60 จำเลยที่ 3-10 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน วันที่ 4 มี.ค.60 จำเลยที่ 11 และ 12 เข้ามอบตัว และวันที่ 5 มี.ค.60 จำเลยที่ 13 และ 14 เข้ามอบตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาทั้ง 14 คน ชื่นสอบสวนจำเลยทั้ง 14 ให้การปฏิเสธ ส่วนชั้นพิจารณา จำเลยที่ 1 ได้รับสารภาพว่าบุกรุกเข้าไปหอพักและห้องพัก แต่บ่ายเบี่ยงว่าไม่ได้ฆ่า ส่วนจำเลยที่ 2 ก็ให้การรับสารภาพ ขณะที่จำเลยอื่นบางคนก็ให้การรับสารภาพบุกรุกเช่นกัน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ

ทั้งนี้ ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์จำเลยนำสืบแล้ว เห็นว่าข้อหาพหุฆาตมีดไปในที่สาธารณะฯ นั้น คงมีเพื่อนผู้ตายที่อยู่ในห้องซึ่งเป็นโจทก์ร่วม ให้การว่าเห็นคัมอาวุธโผล่จากเสื้อของจำเลยที่ 1 เท่านั้น แต่ผลตรวจบาดแผลที่โจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บนั้น พบว่าเป็นขอบไม่เรียบ ซึ่งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบุว่าหากบาดแผลเกิดจากของมีคม ขอบแผลจะเรียบ โดยพยานที่เป็นแพทย์นั้นไม่อาจจะระบุว่าบาดแผลขอบไม่เรียบเกิดจากอาวุธใด อีกทั้งในส่วนของผู้ต้องหาที่ตำรวจก็ระบุว่าในวันตรวจที่เกิดเหตุไม่พบมีด ประกอบข้อหานี้จำเลยให้การปฏิเสธตลอดมา พยานหลักฐานโจทก์จึงยังมีเหตุสมควรตามสมควร ดังนั้น จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนี้ให้จำเลย

ประเด็นวินิจฉัยต่อไปคือจำเลยทั้งหมดร่วมกันกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลเห็นว่า มีทั้งโจทก์ร่วมที่ 2-3 ซึ่งเป็นเพื่อนผู้ตายอยู่ในห้องขณะเกิดเหตุเป็นประจักษ์พยาน, เจ้าของหอพัก, กลุ่มผู้เช่าที่อยู่ในหอพักห้อง 12 ใกล้เตียงที่เกิดเหตุ, เจ้าหน้าที่ตำรวจอีกหลายนายที่เบิกความถึงขั้นตอนการทำงานลงพื้นที่

แป้ง ดีท้อม อายุ 21 ปี จำเลยที่ 11, นายอริบดี หรือ ชิม ภูมูแจทอง อายุ 22 ปี จำเลยที่ 12, นายชินกิตติ หรือ กิต อรรถารรณ อายุ 22 ปี จำเลยที่ 13 และ น.ส.มาริสา หรือ ลูกหมี เงินทอง อายุ 21 ปี จำเลยที่ 14 ได้รับการประกันตัวไป

มีเพียงนายเดชธร หรือ ไบรท์ มูลมณี อายุ 21 ปี จำเลยที่ 2 ที่ไม่ได้ประกันตัว จึงถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพฯ นับตั้งแต่ขึ้นฝากขังเมื่อปี 2560 เรื่อยมาจนถึงชั้นพิจารณาคดี

วันนี้ศาลเบิกตัวนายเดชธร จำเลยที่ 2 มาจากเรือนจำโดยสวมหน้ากากอนามัยปิดปากจมูก โดยยังคงเห็นว่ามิมีสีหน้าสลด ไม่ค้ำถ้ำ ซึ่งหักทาบกับเพื่อนจำเลยที่นั่งใกล้เคียง โดยจำเลยทั้ง 13 คนที่ได้รับการประกันเดินทางมาศาลครบทุกคน ซึ่งมีญาติและกลุ่มเพื่อนกว่า 50 คนมาให้กำลังใจนั่งฟังคำพิพากษา ส่วนฝ่ายครอบครัวผู้ตายมีป้าและญาติมาร่วมติดตามผลคำตัดสินด้วยเช่นกัน

สำหรับคดีนี้ยังการยื่นฟ้องเมื่อวันที่ 5 มิ.ย. 60 บรรยายพฤติการณ์สรุปว่า เมื่อวันที่ 25 ก.พ.60 จำเลยทั้ง 14 ร่วมกันใช้มีดพกยาว 50 ซม. 1 เล่ม ไปที่หอพักบ้านเกรียงไกร เลขที่ 153/2 ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี แล้วบุกเข้าไปที่ห้องพักเลขที่ 13 ใช้กำลังประทุษร้ายทำร้ายร่างกายนายสิวริทธิ์ นาโกลพร้อมชกต่อยไปตามร่างกายหลายครั้ง กับใช้ขวดดีที่ศีรษะ 1 ครั้ง ใช้มีด 1 เล่มฟันแขนขวาของนายสิวริทธิ์ได้รับอันตรายและที่หน้าผาก กับใช้กำลังประทุษร้ายนายธนพล พุทธมา โดยใช้ไขควงซึ่งวางอยู่ในห้องที่เกิดเหตุแทงที่โหนกแก้มซ้ายหนึ่งครั้ง ได้รับอันตรายแก่กาย และพวกจำเลยยังทำร้ายร่างกายนายธีรพงศ์ หรือน้องปอนด์ จิตะฐาน อายุ 24 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีหลายครั้ง โดยจำเลยที่ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 11, 13 มีเจตนาฆ่า นายธีรพงศ์ ใช้ไขควงปลายแหลมเป็นอาวุธแทงนายธีรพงศ์ที่ขมับศีรษะด้านขวาทะลุผ่านกะโหลกศีรษะเข้าไปในเนื้อสมองจนฉีกขาด และมีเลือดออกในสมอง ถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา

เจ้าหน้าที่ตำรวจยึดค้ำไขควงสีเหลือง-ดำจากที่เกิดเหตุ ต่อมาวันที่ 1 มี.ค.60 เจ้าหน้าที่จับกุมจำเลยที่ 1 ได้ ขณะที่จำเลยที่ 2 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน ต่อมาวันที่ 2 มี.ค.60 จำเลยที่ 3-10 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน วันที่ 4 มี.ค.60 จำเลยที่ 11 และ 12 เข้ามอบตัว และวันที่ 5 มี.ค.60 จำเลยที่ 13 และ 14 เข้ามอบตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาแก่จำเลยทั้ง 14 คน ขึ้นสอบสวนจำเลยทั้ง 14 ให้การปฏิเสธ ส่วนชั้นพิจารณา จำเลยที่ 1 ได้รับสารภาพว่าบุกรุกเข้าไปหอพักและห้องพัก แต่บ่ย่ำเบี่ยงว่าไม่ได้ฆ่า ส่วนจำเลยที่ 2 ก็ให้การรับสารภาพ ขณะ

มาถามหานายอ้อฟไม่เจอ แต่ก็ยังคงไม่ออกไป แล้วทุบขวดเบียร์เป็นปากฉลามทำร้ายคามร่างกายและรุมกันเตะ กระทุบโจทก์ร่วมและผู้ตายดังกล่าว ซึ่งผู้ตายที่นอนบนเตียงพยายามลุกขึ้นแต่ถูกรุมทำร้าย โดยจำเลยที่ 1 ล็อกคอผู้ตาย แล้วจำเลยที่ 2 ใช้ไขควงแทงขมับจนเสียชีวิต

ระหว่างนี้เจ้าของหอพักก็มาที่ห้องเกิดเหตุเพื่อห้ามระงับเหตุ บอกว่าพอแล้วๆ พวกจำเลยจึงกึ่งเดินกึ่งวิ่งออกไปจากห้องพัก ซึ่งเจ้าของหอพักและเพื่อนผู้ตายพบว่าขณะนั้นผู้ตายมีเหล็กไขควงเสียบทะลุออกมาทางศีรษะ และมีอาการชัก ไม่สามารถหายใจได้ จึงถูกส่งตัวไปที่โรงพยาบาล กระทั่งผู้ตายเสียชีวิตในเวลาต่อมา อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีก็เบิกความถึงการสืบสวนสอบสวนเป็นขั้นตอน โดยมีเอกสารรองรับการเบิกความทุกขั้นตอน ซึ่งไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีสาเหตุโกรธเคืองพวกกับจำเลยมาก่อน นอกจากนี้ ยังมีภาพวงจรปิดบริเวณหน้าหอพัก-สถานที่ตามเส้นทางรถยนต์พวกจำเลยขับผ่าน โดยวันเกิดเหตุหากพวกจำเลยไม่พบนายอ้อฟก็ควรจะกลับออกไป แต่ยังคงระรานรุมทำร้ายโจทก์ร่วมกับผู้ตายอย่างอุกอาจ จนเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ซึ่งกำลังจะจบการศึกษา และหากไม่เสียชีวิตก็อาจมีหน้าที่การงานที่ดีเลี้ยงดูครอบครัวต่อไปได้

ส่วนน.ส.มาริสา จำเลยที่ 14 ได้ความว่าขณะเกิดเหตุเมื่อนั่งมาในรถกับจำเลยที่ 1-13 ด้วย ภายหลังไม่ได้ลงจากรถยนต์ ขณะที่จำเลยที่ 14 ก็เข้าห้องพักเลขที่ 16 อยู่ในหอพักดังกล่าวด้วย ซึ่งเป็นปกติที่จำเลยที่ 14 จะต้องเดินทางมาที่ห้องพัก ซึ่งไม่ใช่การกระทำของการบุกรุกฯ

จึงพิพากษาจำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานบุกรุกในเวลากลางคืน โดยมีการใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตามมาตรา 364, 365 (1) (2)(3) ส่วนจำเลยที่ 3, 10, 12 มีความผิดตามมาตรา 364, 365 (2)(3) โดยจำเลยที่ 1, 2 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ตามมาตรา 288 และ จำเลยที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานร่วมกันกระทำการซึ่งไม่ได้มีเจตนาฆ่า แต่ได้ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ซึ่งการกระทำของจำเลยนั้นเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป จึงพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต นายกรรณก หรือ อาร์ท จำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นฯ ตามมาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมีเหตุฉกรรจ์ตามมาตรา 364 และ 365 (1)(2)(3) อีก 1 ปี โดยจำเลยให้การรับสารภาพฐานร่วมกันบุกรุกฯ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกเฉพาะข้อหาบุกรุกนี้เป็นเวลา 6 เดือน แต่เมื่ออุทธรณ์โทษจำคุกตลอดชีวิตในข้อหาฆ่าผู้อื่นแล้ว จึงไม่อาจเรียงกระทงลงโทษกับความผิดอื่นได้อีก จึง

ประทุษร้ายทำร้ายร่างกายนายศวรภักย์ นาโค พร้อมชกต่อยไปตามร่างกายหลายครั้ง กับใช้ขวดตีศีรษะ 1 ครั้ง ใช้มีด 1 เล่มฟันแขนขวาของนายศวรภักย์ได้รับอันตรายและที่หน้าผาก กับใช้กำลังประทุษร้ายนายชนพล พุทธรมา โดยใช้ไขควงซึ่งวางอยู่ในห้องที่เกิดเหตุแทงที่โหนกแก้มซ้ายหนึ่งครั้ง ได้รับอันตรายแก่กาย และพวกจำเลยยังทำร้ายร่างกายนายธีรพงศ์ หรือน้องปอนด์ จิตะฐาน อายุ 24 ปี นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีหลายครั้ง โดยจำเลยที่ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 11, 13 มีเจตนาฆ่า นายธีรพงศ์ ใช้ไขควงปลายแหลมเป็นอาวุธแทงนายธีรพงศ์ ที่ขมับศีรษะด้านขวาทะลุผ่านกะโหลกศีรษะเข้าไปในเนื้อสมองจนฉีกขาด และมีเลือดออกในสมอง ถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา

เจ้าหน้าที่ตำรวจยึดคัมโปของสี่เหลี่อง-คำ จากที่เกิดเหตุ ต่อมาวันที่ 1 มี.ค.60 เจ้าหน้าที่จับกุมจำเลยที่ 1 ได้ ขณะที่จำเลยที่ 2 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน ต่อมาวันที่ 2 มี.ค.60 จำเลยที่ 3-10 เข้ามอบตัวกับพนักงานสอบสวน วันที่ 4 มี.ค.60 จำเลยที่ 11 และ 12 เข้ามอบตัว และวันที่ 5 มี.ค.60 จำเลยที่ 13 และ 14 เข้ามอบตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหาทั้ง 14 คน ขึ้นสอบสวนจำเลยทั้ง 14 ให้การปฏิเสธ ส่วนชั้นพิจารณา จำเลยที่ 1 ได้รับสารภาพว่าบุกรุกเข้าไปหอพักและห้องพัก แต่บ่ายเบี่ยงว่าไม่ได้ฆ่า ส่วนจำเลยที่ 2 ก็ให้การรับสารภาพ ขณะที่จำเลยอื่นบางคนก็ให้การรับสารภาพบุกรุกเช่นกัน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ

ทั้งนี้ ศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานโจทก์-จำเลยนำสืบแล้ว เห็นว่าข้อหาพหุฆาตมิได้ไปในที่สาธารณะฯ นั้น คงมีเพื่อนผู้ตายที่อยู่ในห้องซึ่งเป็นโจทก์ร่วม ให้การว่าเห็นคัมโปอาวุธโผล่จากเสื้อของจำเลยที่ 1 เท่านั้น แต่ผลตรวจบาดแผลที่โจทก์ร่วมได้รับบาดเจ็บนั้น พบว่าเป็นขอบไม่เรียบ ซึ่งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญระบุว่าหากบาดแผลเกิดจากของมีคม ขอบแผลจะเรียบ โดยพยานที่เป็นแพทย์นั้น ไม่อาจจะระบุว่าบาดแผลขอบไม่เรียบเกิดจากอาวุธใด อีกทั้งในส่วนของผู้ต้องหาที่ตำรวจกระบุว่าในวันตรวจที่เกิดเหตุไม่พบมีด ประกอบข้อหาจำเลยให้การปฏิเสธตลอดมา พยานหลักฐานโจทก์จึงยังมีเหตุสมควรตามสมควร ดังนั้น จึงต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนี้ให้จำเลย

ประเด็นวินิจฉัยต่อไปคือจำเลยทั้งหมดร่วมกันกระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ ศาลเห็นว่า มีทั้งโจทก์ร่วมที่ 2-3 ซึ่งเป็นเพื่อนผู้ตายอยู่ในห้องขณะเกิดเหตุเป็นประจักษ์พยาน, เจ้าของหอพัก, กลุ่มผู้เช่าที่อยู่ในหอพักห้อง 12 ใกล้เตียงที่เกิดเหตุ, เจ้าหน้าที่ตำรวจอีกหลายนายที่เบิกความถึงขั้นตอนการทำงานลงพื้นที่

ไปได้

ส่วนน.ส.มารีสา จำเลยที่ 14 ได้ความว่า ขณะเกิดเหตุเมื่อนั่งมาในรถกับจำเลยที่ 1-13 ด้วย ภายหลังไม่ได้ลงจากรถยนต์ ขณะที่จำเลยที่ 14 ก็เข้าห้องพักเลขที่ 16 อยู่ในหอพักดังกล่าวด้วย ซึ่งเป็นปกติที่จำเลยที่ 14 จะต้องเดินทางมาที่ห้องพัก ซึ่งไม่ใช่การกระทำของการบุกรุกฯ

จึงพิพากษาจำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานบุกรุกในเวลากลางคืน โดยมีการใช้กำลังประทุษร้าย โดยร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตามมาตรา 364, 365 (1) (2)(3) ส่วนจำเลยที่ 3, 10, 12 มีความผิดตามมาตรา 364, 365 (2)(3) โดยจำเลยที่ 1, 2 ยังมีความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ตามมาตรา 288 และ จำเลยที่ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 มีความผิดฐานร่วมกันกระทำการซึ่งไม่ได้มีเจตนาฆ่า แต่ได้ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย ซึ่งการกระทำของจำเลยนั้นเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป จึงพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิต นายกรรณก หรือ อาร์ท จำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่นฯ ตามมาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมีเหตุฉกรรจ์ตามมาตรา 364 และ 365 (1)(2)(3) อีก 1 ปี โดยจำเลยให้การรับสารภาพฐานร่วมกันบุกรุกฯ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกเฉพาะข้อหาบุกรุกนี้เป็นเวลา 6 เดือน แต่เมื่อถูกวางโทษจำคุกตลอดชีวิตในข้อหาฆ่าผู้อื่นแล้ว จึงไม่อาจเรียงกระทงลงโทษกับความผิดอื่นได้อีก จึงให้จำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ 1 ไว้สถานเดียว

นายเดชธร จำเลยที่ 2 ให้จำคุกตลอดชีวิต ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นฯ ตามมาตรา 288 และจำคุกฐานร่วมกันบุกรุกโดยมีเหตุฉกรรจ์ ตามมาตรา 364 และ 365 (1)(2)(3) อีก 1 ปี โดยจำเลยให้การรับสารภาพ จึงลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุกจำเลยที่ 2 เป็นเวลา 25 ปี 6 เดือน ส่วนส.ด.ชรินทร์ จำเลยที่ 3, นายภาทิน จำเลยที่ 10, นายอธิติ จำเลยที่ 12 ซึ่งขณะเกิดเหตุยืนอยู่เพียงหน้าห้องนั้น ให้จำคุกคนละ 1 ปี ร่วมกันบุกรุกโดยมีเหตุฉกรรจ์ตามมาตรา 364 และ 365 (2)(3)

สำหรับนายญาณวัฒน์ จำเลยที่ 4, นายเรวัติ จำเลยที่ 5, นายฤตนันท์ จำเลยที่ 6, นายสุกสิทธิ์ จำเลยที่ 11 ให้จำคุกคนละ 10 ปี ฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 290 และข้อหาบุกรุกฯ ให้จำคุกอีกคนละ 1 ปี รวมจำคุกทั้งสิ้นคนละ 11 ปี โดยส่วนชองนายญาณวัฒน์ จำเลยที่ 4 นั้นให้บวกโทษจำคุก 1 เดือนของศาลจังหวัดหัวหินเข้ากับคดีนี้ด้วย รวมจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 11 ปี 1 เดือน

ด้านนายเศรษฐา จำเลยที่ 7, นายธีราพัฒน์ จำเลยที่ 8, นายธีรธานนท์ จำเลยที่ 9, นาย

สืบสวนสอบสวนในรูปคณะทำงานกว่า 15 คน พยานเหล่านี้ซึ่งเป็นทั้งประจักษ์พยาน และพยานแวดล้อม ให้การและเบิกความ สอดคล้องกันเป็นลำดับถึงรายละเอียดวันเกิด เหตุที่เห็นรถยนต์ยี่ห้อ สีขาว โตโยต้า 2 คัน สีดำและน้ำเงินของพวกจำเลยขับมาจอดที่ หอพัก โดยได้ความว่า วันเกิดเหตุพวกจำเลย ไปดูคอนเสิร์ตและพบนายอ็อฟ เพื่อนของผู้ตาย ซึ่งมีเรื่องกันอยู่ กระทั่งจบคอนเสิร์ต ช่วงเวลาหลังเที่ยงคืน พวกจำเลยจึงขับรถมาจอดที่หอพักแล้วขึ้นมahanayอ็อฟที่คิดว่าพักอยู่ที่ ห้องเลขที่ 13 โดยพวกจำเลยไม่ได้ขออนุญาต เจ้าของหอพักและห้องเช่าที่เป็นเคหสถานมี เวลาเปิด-ปิดตามเวลาดังแต่เวลา 07.00-24.00 น. ซึ่งเป็นการรบกวนเคหสถานฯ แล้วก็ไป เคาะประตูเรียกชื่อนายอ็อฟที่หน้าห้อง โจทก์ ร่วมที่ 2 ที่นอนอยู่ในห้องใกล้เคียงประตูได้เอื้อม มือไปเปิดประตู แล้วจำเลยที่ 1 กับพวกก็เข้ามาตามหานายอ็อฟไม่เจอ แต่ก็ยังคงไม่ออกไป แล้วทุบขวดเบียร์เป็นปากจหลามทำร้ายตาม ร่างกายและรุมกันเตะ กระทั่งโจทก์ร่วมและผู้ตายดังกล่าว ซึ่งผู้ตายที่นอนบนเตียงพยายาม ลุกขึ้นแต่ถูกรุมทำร้าย โดยจำเลยที่ 1 ถือกอล ผู้ตาย แล้วจำเลยที่ 2 ใช้ไขควงแทงขมับจน เสียชีวิต

ระหว่างนี้เจ้าของหอพักก็มาที่ห้องเกิดเหตุ เพื่อห้ามระงับเหตุ บอกว่าพอแล้วๆ พวก จำเลยจึงถอยออกไปจากห้องพัก ซึ่ง เจ้าของหอพักและเพื่อนผู้ตายพบว่าขณะนั้นผู้ ตายมีเหล็ก ไขควงเสียบทะลุออกมาทางศีรษะ และมีอาการชัก ไม่สามารถหายใจได้ จึงถูก ส่งตัวไปที่โรงพยาบาล กระทั่งผู้ตายเสียชีวิต ในเวลาต่อมา อีกทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติ หน้าที่เกี่ยวกับคดีก็เบิกความถึงการสืบสวน สอบสวนเป็นขั้นตอน โดยมีเอกสารรองรับ การเบิกความทุกขั้นตอน ซึ่งไม่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นมีสาเหตุโกรธเคืองพวกกับ จำเลยมาก่อน นอกจากนี้ ยังมีภาพวงจรปิด บริเวณหน้าหอพัก-สถานที่ตามเส้นทาง รถยนต์พวกจำเลยขับผ่าน โดยวันเกิดเหตุหาก พวกจำเลยไม่พบนายอ็อฟก็ควรจะกลับออกไป แต่ยังคงระรานรุมทำร้ายโจทก์ร่วมกับ ผู้ตายอย่างอุกอาจ จนเสียชีวิตก่อนวัยอันควร ซึ่งกำลังจะจบการศึกษา และหากไม่เสียชีวิต ก็อาจมีหน้าที่การงานที่ดีเลี้ยงครอบครัวต่อไป

จึงกิดดี จำเลยที่ 13 ให้จำคุกคนละ 10 ปี ตาม ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนได้รับอันตรายฯ ตาม มาตรา 290 และบุกรุกฯ อีกคนละ 1 ปี ซึ่ง จำเลยให้การรับสารภาพฐานร่วมกันบุกรุก จึง ลดโทษให้กึ่งหนึ่งเฉพาะข้อหาบุกรุกให้จำคุก ไว้คนละ 6 เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทง ความผิดคงจำคุกจำเลยที่ 7, 8, 9, 13 ไว้คนละ 10 ปี 6 เดือน

โดยพิพากษายกฟ้องน.ส.มาริสา หรือลูก หมี จำเลยที่ 14 เพียงคนเดียวในทุกข้อหา

นอกจากนี้ ยังให้จำเลยที่ 1-13 ร่วมกัน ชดใช้เงินค่าเสียหายแก่เจ้าของหอพักโจทก์ ร่วมที่ 1 ด้วย 150,000 บาท และให้จำเลยที่ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13 ชดใช้ผู้บาดเจ็บ โจทก์ร่วมที่ 2 จำนวน 125,000 บาท, โจทก์ ร่วมที่ 3 จำนวน 95,000 บาท และมารดา ผู้ตาย โจทก์ร่วมที่ 4 จำนวน 6,870,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 25 ก.พ.60 ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ

ต่อมามาติของจำเลยที่ 1, 3-13 รวม 12 คนยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานมูลค่าคนละ 7 แสนบาทขอปล่อยชั่วคราว ส่วนนายเดชาพล จำเลยที่ 2 ไม่ยื่นขอประกันตัว เมื่อศาล พิจารณาแล้ว ในส่วนของนายกรรณก จำเลย ที่ 1 เห็นควรส่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวให้ ศาลอุทธรณ์พิจารณาสั่งประกันต่อไป

ส่วนจำเลยที่เหลืออีก 11 คนคือจำเลยที่ 3-13 ศาลอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวคนละ 7 แสนบาท ระหว่างอุทธรณ์

ทั้งนี้ ภายหลังฟังคำพิพากษา นางอรุณี ติสุวรรณ ป้าของน้องปอนด์ กล่าวว่า วันนี้ ศาลให้ความยุติธรรมที่สุดแล้ว เบื้องต้น ครอบครัวพอใจกับผล โดยจะไม่ยื่นอุทธรณ์ คดีต่อ แต่หากฝ่ายจำเลยยื่นอุทธรณ์ก็เป็นเรื่องของอีกฝ่าย โดยขอให้คนที่มาหลานคนไปรับ โทษตามกฎหมายซึ่งยังไม่ขอโหสิกรรมให้

“ส่วนศพน้องขณะนี้อยู่ยังอยู่ในโลงเย็นที่บ้าน จ.ชุมพร ก็ยังรอดูจนกว่าคดีจะสิ้นสุดจริง ในชั้นศาลแล้วจะพิจารณาเรื่องการฌาปนกิจต่อไป โดยแม้เขายังทำใจไม่ได้ ทุกวันกลับ จากทำงาน ยังกลับมาเปิดดูหน้าลูกชายในโลง ทุกวัน หากน้องปอนด์ฟุ้งอยู่อยากบอกว่าให้ น้องไปสู่อุบัติและไปยังภพภูมิที่ดี ขาดินน้ำมีจริงขอให้เกิดมาเป็นคนในครอบครัวอีก”